

מ"ת 53785/02/18 - משה בן שמחון (עציר) - ע"י נגד מדינת ישראל - ע"י

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 53785-02-18 ישראל ואח' נ' פרץ(עציר) ואח'
לפני כבוד השופט שמואל מלמד
המבקש משה בן שמחון (עציר) - ע"י עו"ד קרן ועו"ד זנו

נגד
המשיבה מדינת ישראל - ע"י עו"ד קוצבי ועו"ד רוסו

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), במסגרתה עתר ב"כ המבקש להורות על המשך מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני.
2. בקשת ב"כ המבקש הוגשה ביום 27.7.21, בבקשה זו מצוין בהרחבה הרקע וההליכים הקודמים בתיק. כבר ביום 29.7.21 הגישה ב"כ המשיבה את תגובתה כאשר בסיפא של בקשה זו יש התנגדות נחרצת לבקשת ב"כ המבקש אף מבלי לקיים דיון בבקשה.
3. ביום 22.8.21 התקיים דיון בפני כבוד השופט בן ארי ולאחר שמיעת ב"כ הצדדים קבעה השופטת בן ארי כי לנתון של מסוכנותו של המבקש שעומדת בבסיס הדיון יש חשיבות רבה. על מנת לבחון את רמת המסוכנות, היא הורתה על דחיית הדיון לצורך קבלת תסקיר.
4. בדיון לפניי מיום 5.10.21 טענה ב"כ המבקש כי בקשתם לעיון חוזר נשענת רובה ככולה על החלטת כב' השופטת ברק ארז בערר שהוגש. לטענתה כאשר ניסחו את הבקשה לא ידעו דבר על מצבו הרפואי של המבקש. העיון החוזר נקבע כחודש אחרי הדיון בפני כב' השופטת בן ארי. רק מספר ימים לפני אותו דיון הבינו מדיווח ראשוני של הגורמים הרפואיים שהמבקש לקה במחלת הסרטן. לטענתה גם בשלב הזה לא ידעו עד כמה המצב חמור. לאחר הדיון בפני כבוד השופטת בן ארי התברר להם מצבו הרפואי של המבקש. ב"כ המבקש הציגה פסיקה במקרים של משיבים שבשל מצבם הרפואי בית המשפט מצא לעצור אותם להמשך מעצר בפקא"ל וזאת למרות שיש בעניינם תסקירים שלילים.

5. ב"כ המבקש טענה כי אנו נמצאים כארבע שנים מתחילת המשפט, לאחר האמירה של כב' השופטת ברק ארז ושינוי הנסיבות של מצבו הרפואי. ב"כ המבקש פירטה אודות קשיו של המבקש בשל מצבו הרפואי וטענה כי מדובר בשינוי נסיבות קריטי. ב"כ המבקש טענה לעניין התסקיר שנדרש, כיוון שהתסקירים הקודמים בעניינו הוגשו לפני כ- 10 חודשים. לטענתה בתסקיר נעשה מיקס מוטעה ולמעשה קצינת מבחן לא שוחחה עם אנשי הרפואה. לטענתה התסקיר לא מעלה ולא מוריד. חוטא התסקיר למטרה שלשמה שופטת בן ארי ביקשה לקבל תסקיר. מטרתו הייתה בכדי לראות את ההפחתה במסוכנות, לטענת ב"כ המבקש במצבו כיום יש הפחתה מהותית במסוכנות. בשל כל האמור ביקשה ב"כ המבקש כי בחלוף הזמן הרב והנסיבות כבדות המשקל יש לשנות את המשך מעצרו של המבקש באיזוק אלקטרוני, לצד תנאים נוספים אשר ימצא בית משפט לקבוע.
6. ב"כ המשיבה טענה בדיון בפניי כי בתיק העיקרי המבקש עומד על זכותו להיות נוכח בעדות עדי התביעה אך מנגד אינו מגיע לדיונים לאור מצבו הרפואי. בתיק אין חוות דעת מקרפ"ר שב"ס ומה שהוצג ע"י ב"כ המבקש אלו מסמכים מבית החולים אסף הרופא. לטענת המשיבה ההגנה רוצה לעשות שימוש במצבו הרפואי של המבקש כשיקול לשחררו. ב"כ המשיבה טען כי יש מקום לקבל חוו"ד של שב"ס לעניין יכולתם להתמודד תחלואת המבקש. לדעת המשיבה נדרשת חוות דעת קרפ"ר שב"ס שקובעת שהיות המשיב במעצר מסכנת את חייו בטווח הזמן המידי ואז יש צורך לשקול, אך לטענת המדינה זה לא המקרה. לפיכך סבור ב"כ המשיבה כי צריך לדחות את הבקשה לעיון חוזר.
7. לטענת ב"כ המשיבה במקרה זה מדובר בתיק של מסוכנות ברף העליון ביותר. מדובר במי שלמרות שנעצר עד תום ההליכים בתיק זה, במהלך מעצרו בכלא, לא כשהוא תחת פיקוח של מפקחים שהם בני משפחתו, אלא תחת פיקוח שב"ס, במעצר, הוא ביצע עבירה שעה שדקר אסיר אחר עם כלי נשק קר בכלא בראשו, בגולגולת. והוא אף הורשע בעניין זה. לטענת ב"כ המשיבה לאחר החלטת כב' השופטת ברק ארז התקבלה החלטת כב' השופט אלרון בבש"פ 4940/21 שהורה על המשך מעצרו של המשיב.
- לעניין הימשכות ההליכים טען ב"כ המשיבה כי כב' השופט בן יוסף, הקצה 12 מועדי הוכחות, שפרשת התביעה יכולה להסתיים עד לחודש נובמבר, לכן לטענתו לא ניתן לטעון להימשכות הליכים כאשר ההרכב נותן תאריכים והפרקליטות דוחפת לסיים את זה. לטענת ב"כ המשיבה לא בכדי כב' השופטת בן ארי פסלה את כל המפקחים. המסוכנות עדיין גבוהה ולא ניתן להסתפק בחלופה פרט למעצרו.
8. ביום 8.10.21 הובא לעיוני מסמכים רפואיים של ד"ר יחיאלה בראומן, הרופאה שמטפלת במבקש במעצרו וכן חוות דעתו של ד"ר רמי פרנקל רופא ממ"ז מרכז.
- ד"ר בראומן ציינה כי כיום מצבו של המבקש יציב והוא חש טוב. ציינה כי התגובה לטיפול שקיבל עד כה הינה טובה וכי המרפאה ערה לכל שינוי במצבו ובעיקר לרמת חום הגוף. ד"ר פרנקל ציין במכתבו כי המבקש במצב יציב, חש בטוב ומקבל טיפול בהתאם להמלצה של המחלקה ההמטואונקולוגית. מטופל במשככי כאבים לפי הצורך. ציין כי אין מניעה רפואית להשתתפותו בדיוני בית המשפט, עם מסיכה ובהתאם להנחיות תו הירוק.
9. תגובת ב"כ המבקש לעדכוני רופאי שרות בתי הסוהר הינה כי חוות הדעת לא התייחסה לאופן הטיפול המבוקש, הצרכים הנלווים לטיפול בחולה סרטן, לטענתה המבקש לא הגיע לטיפולים שנקבעו בבית

חולים ואין התייחסות לכך. לטענת ב"כ המבקש חוות דעת שהוגשה לבית משפט בעלת תיאור כללי. ב"כ המבקש הפנתה לחומר שהגישה לעיון בית המשפט, המכיל מסמכים רפואיים ועתירות המבקש. לטענת ב"כ המבקש אין התייחסות לקבלת חוות דעת מרופא המטפל במבקש, ד"ר אפל שמטפל במסגרת בית חולים אסף הרופא. וכן עדכוני שב"ס לטענתה לא משנים לעניין מצבו הנפשי של המבקש שהנו ללא כל תמיכה משפחתית. בשל כל האמור חזרה ב"כ המבקש על טיעוניה ובקשת מבית המשפט.

10. תגובת ב"כ המשיבה ביחס לחוות דעת קרפ"ר שב"ס ותגובת ב"כ המבקש, הינה כי אין כל מקום לטענות שהועלו ע"י ב"כ המבקש, לטענתו בית משפט זה אינו המותב שדן בעתירות הקשורות לנושאים שהעלתה ב"כ המבקש. לטענת ב"כ המשיב האמור בתגובת ב"כ המבקש הינו מקומם וחסר כל בסיס. אף בחוות דעת צוין כי "מטופל בהתייעצות עם המחלקה ההמטואונקולוגית". לפיכך ב"כ המשיב צוין כי סבור שאין כל סיבה לשקול העברתו של המבקש למעצר באיזוק עקב מצבו הרפואי, שכן במסגרת שב"ס עצורים ואסירים רבים אשר חולים במחלות קשות מטופלים במסגרת שב"ס.

דין והכרעה:

11. לאחר שבית משפט בחן את טענות ב"כ הצדדים וכן את חוות הדעת שהועברו לעיונו סבור אני כי דין הבקשה להידחות ואפרט.

12. בראשית הדברים, אני מבקש להזכיר לצדדים כי הדיון שלפני עוסק אך ורק, בעיון חוזר בשל שינוי נסיבות. הצדדים התייחסו במסגרת הדיון להחלטות בבית המשפט העליון של כב' השופטת ברק ארז וכב' השופט אלרון. עיינתי היטב בהחלטות אלו, הדנות בשאלת שינוי נקודת האיזון למעצר נוכח התמשכות ההליכים. בית המשפט העליון קבע כי טרם בשלה העת לקבוע כי נקודת האיזון השתנתה. ההחלטה בעניין זה ניתנה ע"י כב' השופט אלרון ביום 21.07.21. הבקשה הנוכחית שבה דן אני, אין זה ראוי כי אדון בשאלת שינוי נקודת האיזון בשל התמשכות המעצר, אף שהצדדים טענו בעניין, אין שום קשר בין טענות להתמשכות ההליך ובקשה לעיון חוזר. בשאלה זו יש לדון בה במסגרת בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"א - 1996.

13. על מנת למקד את שאלת הדיון שלפני, נראה כי השאלה היחידה שבית המשפט נדרש לבחון היא שאלת שינוי נסיבות בשל מצבו הרפואי של המשיב. האם יש בכוחן לשנות את מקום המעצר מאחורי סורג ובריח למעצר באיזוק אלקטרוני. לצורך כך בית המשפט לבחון את מסוכנות המשיב על רקע שינוי הנסיבות (מצב רפואי) לעומת האפשרות לאיין מסוכנות זו.

א. **המסמכים הרפואיים שהוצגו לבית המשפט** - עיינתי במסמכים שהוגשו לבית המשפט. מסמכים מבית החולים אסף הרופא וכן מסמכים ששלח רופא שב"ס. המסמכים מתייחסים למצבו הרפואי של המבקש בין השנים 2020 ו- 2021. עיקר המסמכים מתייחסים לכאבי ראש וכן מחלת בלוטות הלימפה מהם סובל המבקש. על פי האמור בתיעוד הרפואי עולה כי המשיב סובל ממחלת הודג'קין לימפומה והוא טופל טיפול תרופתי מתאים בבית החולים. בית המשפט יאמר כי ההגנה צרפה את כל הדיונים והבקשות שהוגשו בהתייחס למחלתו לשב"ס ולבתי המשפט. בית המשפט ראה את הקשיים שניצבו

בפני הסנגוריה. אולם תפקידה של הסנגוריה הוא לייצג את המבקש ונראה כי היא עושה זאת נאמנה. בית המשפט סבור כי אין בבקשות שהוגשו ע"י ההגנה כדי ללמד שהטיפול הרפואי במשיב הוזנח ולא בוצע. כמו גם עולה מתיעוד רופא שב"ס כי המבקש קיבל טיפול הקשור במחלתו במסגרת בית החולים והוא מגיב היטב לטיפול. לא מצאתי במסמכים של בית החולים אסף הרופא תיעוד ממנו עולה כי נוכח העובדה כי המשיב עצור הוא מקבל טיפול פחות טוב או לא מקבל כלל טיפול.

ב. **תסקיר שירות המבחן מיום 04.10.21** - מדובר בתסקיר האומד את מסוכנות המשיב וקובע כי לא נמצא שחל שינוי והפחתה במצבו, זאת בהעדר יכולת לבחינת דפוסיו, המשך שלילת כל בעייתיות במצבו והעדר מצוקה מהחזרתיות בהתנהלות אלימה. למרות מצבו הרפואי שירות המבחן סבר כי אין מקום להעביר את המבקש למעצר באיזוק אלקטרוני. במסגרת התסקיר ניתן ללמוד כי שירות המבחן היה ער למחלת המבקש והקשיים איתם הוא מתמודד ולמרות זאת לא באה המלצה למעצר באיזוק אלקטרוני.

ג. **מעשיו של המשיב והתנהלותו במעצר** - עילת המעצר לגבי מעשי המבקש בכתב האישום שהוגש כנגדו, נבחנה כבר ונמצא כי לא ניתן לשחרר את המשיב. במהלך מעצרו התברר כי הערכת הסיכון שבהתנהלות המבקש התממשה והמבקש היה מעורב באירוע אלימות בגינו הורשע ונשא מאסר. בנסיבות אלו ניתן לקבוע כי רמת המסוכנות של המבקש נותרה גבוהה גם כיום.

14. לאחר עיון במסמכים הרפואיים. ניתן לקבוע בצורה מפורשת כי יש שינוי נסיבות במצבו של המשיב הזקוק לטיפול רפואי כיום בשל המחלה שהתגלתה בגופו במהלך מעצרו. אולם השאלה אינה חד ערכית, האם יש שינוי נסיבות במצבו של המבקש? אלא השאלה מצויה בשתי רמות. ראשית, האם יש שינוי נסיבות במצבו של המשיב? שנית, אם שינוי נסיבות זה מצדיק שינוי בתנאי המעצר של המבקש? על כך אני סבור כי התשובה היא שלילית. אני בהחלט סבור כי מצבו הרפואי של המשיב הורע לרעה מאז נכנס למעצר, מעבר לכך אני מוכן לצורך הדיון לקבל את טענת הסנגוריה כי מדובר בהשפעה לרעה על מצבו הרגשי שעה שהמשיב עומד לבדו מול המחלה ללא תמיכת משפחתו. אולם המבקש מטופל בצורה הולמת, ברמה סבירה ומקבל מענה רפואי לבעיותיו הרפואיות. כפי שהדבר משתקף מהתיעוד הרפואי שהגישה ההגנה והועבר לעיון בית המשפט. כמו כן מהתיעוד של שב"ס בו יש דיווח על הטיפול במבקש. העובדה כי המשיב מתמודד עם המחלה לבדו אינה יכולה לעלות כדי נסיבה חדשה, שכן מדובר במצב רגשי מהיות המשיב בתנאי מעצר. נוכח העובדה כי לא ראיתי במסמכים של בית החולים שהיות המבקש בבית המעצר הדבר מונע ממנו טיפול רפואי. בנוסף רמת הסיכון של המבקש היא ברמה כזו שלא הייתה הפחתה ברמה זו מהלך מעצרו שמחלתו יכולה לשנות את הנסיבות.

15. סוף דבר הבקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש נדחית.

16. מזכירות נא לשלוח לצדדים תוכן ההחלטה.

ניתנה היום, י"א חשוון תשפ"ב, 17 אוקטובר 2021, בהעדר

עמוד 4

הצדדים.